

Orb, at den, der kommer først til Mølle, faaer først malet, saa at den af Sognets Beboere, der først melber sig til en kirkelig Handling, der skal finde Sted i Kirken, hvad enten han er Sognebaandsløser eller ikke, har Ret til at faae denne Handling udført i Kirken fremfor enhver anden Beboer af Sognet, fremfor enhver Afkesognebaandsløser, der senere maatte ønske den kirkelige Handling udført i Sognets og ikke i Præstens Kirke. Derfor forekommer det mig, at hvad der er fordret i Endringsforslaget, er en saa simpel og billig Fordring, at der ikke kan eller bør reises den mindste Tvivl om dens Berettigelse; men det er tillige min Overbeviisning, at Kirkens Biskopper virkelig skulle være Kirkens Biskopper, og den Afgjørelse, som de have givet, skal man, hvad enten den er mere eller mindre heldig, mere eller mindre ønskelig eller frifindet, blive staaende ved, og ikke bagefter henvende sig til Kirkeministeren, der ikke er Kirkens Biskop, der slet ikke behøver at have nogensomhelst kirkelig Indvielse, der ikke engang behøver at henhøre til Folkkirken, der, havde jeg nær sagt, ikke behøver at have det mindste Begreb om Folkkirken og Lær, og sætte ham istand til at træffe en anden Afgjørelse end den, der er truffen af Biskopperne. Jeg har flere Gange erklæret, og jeg gjentager denne Erklæring, at jeg i Kirkens Interesse vilde ønske, at vi vare frie for en Kirkeminister; dersom det var Tilfellet, saa vilde vi ogsaa blive frie for de Dele af det foreliggende Endringsforslag, som jeg har ønsket borte og som gjøre, at jeg umulig kan gaae ind paa det, saaledes som det er stillet. Jeg maa haade i Kirkens og i Statens velforstaaede Interesse anbefale mine Underændringsforslag, og naar de ere vedtagne, da maa jeg tillige anbefale Endringsforslaget. Naar dette saaledes er vedtaget, saa har efter min Overbeviisning Folkethinget gjort sin Pligt, og saa kommer det an paa, hvad den ærede Kirke- og Underviisningsminister vil gjøre. Han kan gaae imod Thinget og han kan gaae med Thinget, han kan handle, som han finder sig forpligtet til, men hvad enten han gjør det Ene eller det Andet, da har jeg en Forvisning om, at den nærværende høitærede Kirke- og Underviisnings-

minister idetmindste kun vil gjøre, hvad han efter en alvorlig Overveielse maatte komme til at ansee for sin Pligt og som stemmende med sin Samvittighed; denne Overbeviisning kan være feilagtig, men jeg skal ligesuldt vide at respektere den.

Winther: Det er kun i Anledning af en Udtalelse fra den ærede Minister, at jeg vil tillade mig at yttre et Par Ord. Det forekommer mig, at en Udtalelse om, at dersom man vedtog dette Endringsforslag, vilde det kongelige Veto blive anvendt, og at den Hensigt, han gjorde til Thinget om, at man ikke skulde foranledige dette over en Sag af denne Betslæbning, gjør det i høieste Grad betænkeligt for Thinget at unblade at vedtage Forslaget. Hvad vilde vi ellers kunne vente? Vi kunne vente, at naar der var Et eller Andet, som paa dette Gebet ønskedes sat igjennem fra Kirke- og Underviisningsministerens Side, saa gif han den samme Wei, som her er gaaet, gav en kongelig Anordning, og naar der da bagefter blev gjort Indvending derimod, kom han med den samme Erklæring, som det blev kaldet, men som jeg kalder en Trubsel mod Thinget. Men jeg troer, at den høitærede Minister har for megen Kjærlighed til Forfatningen, som han har været med at skabe, til at han kunde gaae hen og gjøre et saadant Skridt, om hvilket han erkjender, at det er i høi Grad skadeligt for Forfatningen (Tscherning: Saa kunne vi lade være at gaae denne Wei). Ja, man kunde sige, som jeg hører det ærede Medlem udtale, at vi saa kunde lade være at gaae en saadan Wei, men dertil svarer jeg, at naar der ikke i Sagen selv er nogen Grund til at unblade det, saa skulle vi ikke unblade det af saadanne Grunde som den, der blev anført af den ærede Minister. Denne Udtalelse af den ærede Minister er en Grund for mig til at stemme for Endringsforslaget, selv om jeg ellers ikke vilde have gjort det, hvilket jeg dog vilde, men det er altsaa i ethvert Fald en Grund for mig til at vedblive at holde paa dette Endringsforslag, lad der saa komme, hvad der vil. Jeg troer, at dersom man vilde give efter for Erklæringer af den Art som den, den ærede Minister frem-